

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ
DÂMBOVIȚA

Târgoviște, str. I.C.Brătianu , nr. 23; Telefon: (004)0245216836, Fax: (004)0245217130
E-mail: dadr.gb@madr.ro; relatii@dadr.dambovita.ro; www.dadrdambovita.ro

PESTA MICILOR RUMEGĂTOARE(PMR)

Pesta Micilor Rumegătoare este o boală virală gravă, care nu afectează omul, dar afectează rumegătoarele mici, respectiv ovinele și caprinele. Mortalitatea în cazul animalelor infectate poate ajunge la 70. Este o boală infectocontagioasă, de natură virotică, întâlnită la capre și oi, cu caracter endemic-epidemic și evoluție supraacută sau acută, caracterizată clinic prin febră, tulburări digestive și respiratorii, iar morfopatologic prin necroze, eroziuni și ulcere la nivelul mucoasei digestive și a căilor respiratorii.

Agentul etiologic este virusul pestei rumegătoarelor mici, încadrat în familia Paramyxoviridae, subfamilia Paramyxovirinae, genul Morbillivirus. Sunt receptive, în condiții naturale, rumegătoarele mici și în special caprele. Sunt frecvente situațiile în care boala evoluează la capre, fără ca ovinele să fie afectate. La capre, sensibilitatea cea mai mare o prezintă animalele tinere de 3 – 18 luni.

Transmiterea infecției se face direct de la animalul bolnav la cel receptiv și mai puțin probabil indirect, având în vedere rezistența scăzută a virusului în mediul exterior. Virusul pătrunde în organism la nivelul mucoasei nasofaringiene.

În caz de apariție a bolii în țări indemne se recurge la stamping-out. În țările în care boala evoluează frecvent, animalele bolnave se izolează și, eventual, se supun tratamentului cu antibiotice pentru prevenirea infecțiilor bacteriene secundare sau se sacrifică. Se aplică dezinfectia și vaccinarea animalelor sănătoase.

Apariția bolii este favorizată de aglomerația mare de animale, specifică îngrășătoriilor sau fermelor intensive de oi și de capre, hrănite insuficient și afectate de boli parazitare și/sau infecțioase. O altă cauză favorizantă importantă este lipsa măsurilor de igienă specifice, care se referă, în principal, la măsurile de igienă a personalului, evacuarea zilnică sau periodică a dejecțiilor și dezinfectia riguroasă cu dezinfectanți uzuali.

Infecția cu virusul PMR are loc, de regulă, **prin contact direct a animalelor sănătoase cu cele infectate**. Chiar înainte de apariția semnelor clinice, în perioada de incubație virusul este excretat prin secreții nazale, oculare, orale sau prin materii fecale. După apariția semnelor clinice, prin tuse sau strănut, se eliberează aerosoli virulenți ce pot ajunge la animalele sănătoase cu care vin în contact strâns. Contaminarea este posibilă și prin consumul de furaje și de apă infectate, însă mai rar, deoarece virusul nu poate supraviețui mult timp în mediul înconjurător. **Rezistența virusului față de dezinfectanții uzuali este scăzută, iar la temperatura de 50 grade C este distrus în 60 minute, dar supraviețuiește timp îndelungat în produse din carne și din lapte răcite și înghețate.**

Perioada de incubație este foarte variabilă, între 3 și 6 zile (cu limite 3-21 zile), și fără semne clinice vizibile, sporind riscul infectării și a altor animale. Această boală virotică începe cu febră mare (peste 40 grade C) timp de 3-4 zile și cu lipsa poftei de mâncare asociată cu secreții seroase oculare, nazale, care treptat devin mucopurulente până la 10 zile de la debut, dacă animalul nu moare. La 4-5 zile de la debutul febrei, în gură apar ulceratii și salivatie puternică, iar limba se acoperă de un strat albicios. Treptat tusea devine uscată și poate să apară o diaree cu sânge în fazele târzii. Frecvent, se instalează pneumonia cu raluri pleurale și respirație abdominală. La nivelul organelor interne se produc hemoragii, leziuni necrotice severe (intestine, splină). Dacă animalul nu moare, se instalează o imunitate pe viață.

Pentru această viroză nu se cunoaște un tratament specific, însă utilizarea antibioticelor cu spectru larg reduce pierderile prin mortalitate. Medicul veterinar concesionar va recolta probe care vor fi trimise la un laborator acreditat pentru confirmarea diagnosticului. În cazul confirmării diagnosticului de PMR, zona afectată va intra în carantină, iar animalele bolnave se elimină, adăposturile, padocurile, mijloacele de transport etc. se dezinfectează, iar exploatația va fi supravegheată oficial.

În situația în care boala se apropie și mai mult de România, crescătorii trebuie să solicite medicului veterinar concesionar să vaccineze iezii și/sau mieii la vârsta de 3-4 luni. Totodată, trebuie să respecte Decizia UE 2018/954 de stabilire a unor măsuri de protecție pentru prevenirea și răspândirea Pestei Rumegătoarelor Mici și pe teritoriul României.

ȘTIAȚI CĂ...

- Virusul PRM nu infectează oamenii;
- Boala PRM, în focare, afectează 50-90% dintre animale;
- Iezii și mieii între 4 luni și 1 an sunt cei mai susceptibili la această boală;
- Dacă animalul infectat nu moare, se instalează o imunitate pe viață;
- Rezistența virusului față de dezinfectanții uzuali este scăzută, iar la temperatura de 50 grade C este distrus în 60 minute;
- Virusul supraviețuiește timp îndelungat în produse din carne și din lapte răcite și congelate.